

в однакові умови дві однакові за всіма ознаками групи студентів. Тому замість того, щоб усувати супутні фактори, краще вивчати вплив їх ознак на досліджувані параметри особистості.

Аналіз середніх показників особистісних якостей студенток показує, що у жінок екстравертність (спрямованість особистості на зовнішнє середовище) слабша і швидше змінюється інтроверсією (внутрішнє переживання). Жінки мають вищий рівень нейротизму (нервового збудження). Так само показники для чоловіків і жінок мають середній ступінь стійкості (стабільності) до різних змішувачів. Рівень вимогливості (самокритичності) жінок істотно не підвищився.

Отже, фізичний розвиток та фізична активність студентів відіграють важливу роль у їхньому загальному розвитку та подоланні різноманітних життєвих викликів. Завдяки врахуванню індивідуальних особливостей і потреб здобувачів освіти, їхній фізичний і розумовий розвиток буде більш успішним.

Список використаних джерел

1. Пістун І. П. Працездатність та здоров'я людини: навч. посіб. / І.П. Пістун, М. К. Хобзей, Г.В. Сілін. – Львів: Афіша, 2003.
2. Юрчишин Ю. В. Технологія залучення студентів до рухової активності оздоровчої спрямованості у процесі фізичного виховання: дис.. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.02 / Ю.В. Юрчишин; МОНМСУ, НУФВСУ. – Київ, 2012. – С. 115-119.
3. Лисяк В. М. Оцінка впливу фізичної культури та спорту на формування особистих якостей студентів /В. М. Лисяк //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. науковий журнал – Харків : ХОВНОКУ, ХДАДМ, 2010. – №
4. Шкрєбтій Ю.М. Напрями реформування системи фізичної культури і спорту в Україні/ Ю.М. Шкрєбтій // Актуальні проблеми фізичної культури і спорту : Зб. наук. праць. - К.: Науковий світ, 2004. - № 4.
5. Демінський О.Ц. Дидактичні основи оптимізації спортивного тренування: Монографія./ О.Ц. Демінський. – Київ: Вища школа, 2001.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В КУРСІ: ПРИРОДНИЧІ НАУКИ

О.В. Орловський, Ю.М. Герашенко

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Загальноновизнаною є суперечність між застарілими формами, методами, засобами і технологіями навчання та спробами впровадження в навчальний процес нових педагогічних технологій, що сприяють саморозвитку та самореалізації учнів. Зокрема, Г. Ковальчук підкреслює: «Ще на початку ХХ століття дослідники визнали низку недоліків тогочасної освіти: переважання методів пасивного засвоєння навчального матеріалу над методами

активної роботи, практична непристосованість знань, умінь та навичок, відірваність від дійсності» [1].

Серед новітніх технологій, які широко впроваджуються в освітній процес навчальних закладів України, особливе місце займають інтерактивні. Слово «інтерактив» прийшло до нас з англійської від слова «interact», де «inter» – взаємний і «act» – діяти. Інтерактивне навчання має конкретну, передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність [1].

Інтерактивні методи навчання використовувалися з метою: створення психологічно комфортних умов навчання, за яких учень відчуває свою успішність, інтелектуальне зростання; забезпечення можливості індивідуального сприйняття навчальної інформації; створення умов для інтенсивного обдумування особистого досвіду та його співвіднесення з досвідом інших; залучення учнів до активного усвідомлення нової інформації, розвиток навичок рефлексії; формування навичок діалогового спілкування, критичного мислення і самостійної поведінки.

У контексті інтерактивного навчання знання набувають іншої форми. З одного боку, вони є певною інформацією про навколишній світ, особливістю якої є те, що учень одержує її не у вигляді вже готової системи від педагога, а в процесі власної активності. З іншого боку, у процесі взаємодії на занятті з іншими учнями та вчителями учень опановує систему способів діяльності щодо себе, соціуму, світу взагалі, засвоює різні механізми пошуку знань і індивідуальній і колективній діяльності. Тому знання, отримані учнем, є одночасно й інструментом для самостійного їх здобування.

Основою інтерактивного навчання є активність учня, що здається не тільки безпосередньо методами та технологіями, але і іншими чинниками, наприклад, освітнім середовищем, створеним у навчальному закладі, тощо. Інтерактивне навчання має ряд переваг перед традиційним. Ця педагогічна технологія сприяє: формуванню навичок культури спілкування й ораторського мистецтва, вміння вести дискусію, обговорювати проблему; робити аналіз, синтез, висновки та узагальнення; розвитку вміння відстоювати свою думку, йти на компроміс.

Організація інтерактивного навчання передбачає використання рольових ігор, моделювання життєвих ситуацій, створення проблемної ситуації, проведення мозкового штурму, тренінгу тощо. Під час зазначеного навчання школярі вчать критично міркувати, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуванні з іншими [2].

Природничі науки, зокрема біологія, є однією з основних дисциплін при формуванні у дитини цілісного світогляду, екологічного способу мислення, здорового способу життя. А так як останнім часом проблеми світової екологічної кризи, проблеми здоров'я людини зокрема і суспільства в цілому, проблеми гармонійного розвитку суспільства є першочерговими,

доцільно розглядати предмет «Біологія» як основний компонент загальної середньої освіти. Біологія як шкільний предмет була, є та буде досить важким у засвоєнні через ряд різних причин. Основними причинами є постійне оновлення та поглиблення інформаційного потенціалу біологічної науки, величезна термінологічна база дисципліни і широта міждисциплінарних зв'язків. Усі ці моменти накладають свій відбиток у навчальному процесі. Тому перед учителями біології стоїть постійна проблема у підборі ефективних методів навчання. Саме такими є інтерактивні технології.

Інтерактивні технології кооперативного та колективно-групового навчання, опрацювання дискусійних питань, ситуаційного моделювання найбільш доцільно застосовувати в таких темах як: «Біорізноманіття», «Обмін речовин і перетворення енергії», «Спадковість і мінливість», «Репродукція та розвиток організмів», «Адаптації», «Біологічні основи здорового способу життя», «Екологія», «Збалансований розвиток та раціональне природокористування», «Застосування результатів біологічних досліджень у селекції, медицині та біотехнології» [3].

Інтерактивне навчання – одна із інноваційних педагогічних технологій, котра передбачає активне залучення учнів в освітній процес. Вона сприяє формуванню не лише міцних знань у школярів, але і уміння застосовувати їх у різних ситуаціях, займати активну соціальну позицію. Інтерактивне навчання в курсі природничих наук сприяє формуванню в учнів не лише предметних, а й ключових компетентностей.

Список використаних джерел

1. Бабій К. Н. Нетрадиційний урок за проектною технологією / К. Н. Бабій, А. М. Бахтарова, І. Б. Литвиненко // Управління школою. – 2007. – № 1. – С. 22– 25.
2. Бондар В. І. Теорія і технологія управління процесом навчання в школі: навч. посіб. / В. І. Бондар; АПН України; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К. : 2000. – 191 с.
3. Яковишена Л.О. Вивчення природничо-наукових дисциплін засобами інформаційно-комунікаційних технологій. Інноваційні технології навчання в епоху цивілізаційних змін: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. Вінниця, 2018. С. 180 – 182.

СУЧАСНА МОДЕЛЬ ШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРИРОДНИЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ

О.В. Орловський, Д.Б. Масовець

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

У сучасному освітньому середовищі особливо важливим є оволодіння прийомами експериментальної діяльності. Експеримент виступає, з одного боку, як спосіб вивчення явищ, а з іншого – як засіб доведення у розвитку наукового знання. Експериментальний метод пізнання